

само едно вѣрую — вѣрую въ Любо-
вѣта. Азъ бихъ казалъ така: вѣрвамъ въ едната
истинска Любовь, която изтича отъ Духа; вѣрвамъ
въ едната истинска Мждростъ, въ която се про-
явява Духътъ; вѣрвамъ въ едната Истина, въ
която се проявява Богъ. Туй е едно вѣрую.
Щомъ вѣрвашъ въ всичко това, ти имашъ вече
вѣрую. Може да си единъ търговецъ—нищо отъ
това. Може да си единъ воененъ—нищо отъ това.
Може да носишъ една шашка, но ако Богъ се
проявява въ тази шашка, нищо отъ това. Тя ще
бѣде едно благословение, ти ще защитавашъ
слабитѣ съ нея. Ако ти си учителъ, ако ти си
свещеникъ, или каквото и да е, и тази любовь
се проявява въ тебе, всичката твоя работа, тво-
ятъ езикъ ще бѣде на мѣстото си. Ние казваме:
кога ще дойде Господъ, да влѣе въ насъ тази
Любовъ? Господъ се проявява всѣки день. Той
хлопа на вратитѣ на сърцата ни, очаква да Му
отворимъ и казва: „Дѣца, иде вече този день!“
Учениитѣ казватъ: да, ще дойде този день, но по
закона на еволюцията. Ние казваме: за нѣкой е
дошълъ този день, Нали мнозина отъ васъ сте
развѣждали бубитѣ? Какво сте забѣлѣзали? Все-
чки въ единъ день ли завиватъ пашкула си? Не,
едни завиватъ пашкула си по-рано, а други—по-
късно. За нѣкои буби деньтъ е дошълъ. Но, вие
не чакайте да излѣзете всички заедно! Ако ти
чакашъ да излѣзете всички заедно, врѣмето ти ще
мине. Въ този вжтрѣшенъ стремежъ, именно,
трѣбва да проявимъ Божиата Любовь. Тази Лю-
бовъ ни най-малко не изисква да нацуснемъ обще-
ственото си положение; тази любовь ни най-малко